ਅਧਿਆਇ 22

ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੀ ਤੀਜੀ ਗੱਲ

ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ (22:1-27:23), ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ (22:1-30)। ਬਿਲਦਦ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ - ਸਿਰਫ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਹੀ ਬੋਲੀਆਂ - ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ (25:1-6)। ਸੋਫਰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।[1] ਐੱਚ. ਐੱਚ. ਰਾਉਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ,

> ਤੀਸਰੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਘੋਰ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਤੇ ਟਿਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।[2]

ਅਧਿਆਇ 22 ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤਰਕਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਜਿਸ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 6 ਤੋਂ 9 ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੁਝ ਖਾਸ, ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ। 21 ਤੋਂ 30 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ "ਇਕ ਵਧੀਆ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਵਾਕ ਹਨ ... ਇਹ ਗਲਤ ਬੀਮਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਵਧੀਆ ਦਵਾਈ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।"[3]

"ਅੱਯੂਬ, ਤੇਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਵੱਡੀ ਹੈ" (22:1-11)

**1ਫੇਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਤੇਮਾਨੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਆਖਿਆ, 2ਭਲਾ, ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਜੋਗਾ ਹੀ ਹੈ। 3ਤੇਰੇ
ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਹੈ? ਯਾ ਤੇਰੀਆਂ ਪੂਰਨ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ
ਉਹ ਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ? 4ਭਲਾ, ਤੇਰੇ ਡਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਦਾ ਹੈ? 5ਕੀ ਤੇਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੀ
ਕੋਈ ਹੱਦ ਵੀ ਹੈ? 6ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਧਿਗਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਲਈਆਂ
ਹਨ, ਅਤੇ ਨੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੀ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਲਏ ਹਨ। 7ਤੈਂ ਥੱਕੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪਿਲਾਇਆ,
ਅਤੇ ਭੁੱਖੇ ਥੋਂ ਰੋਟੀ ਰੋਕ ਰੱਖੀ। 8ਬਲਵੰਤ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਸ ਮਿਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ
ਮੰਨਿਆ ਦੰਨਿਆ ਸੀ ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਗਿਆ। 9ਤੈਂ ਵਿਧਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਮੋੜ ਘੱਲਿਆ,
ਅਤੇ ਯਤੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਭੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ। 10ਏਸ ਲਈ ਫੰਦੇ ਤੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹਨ,
ਅਤੇ ਅਚਾਣਚੱਕ ਭੈ ਤੈਨੂੰ ਘਬਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। 11ਯਾ ਤੂੰ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ
ਹੜ੍ਹ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਤੈਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?**

ਇਹ ਪੈਰ੍ਹਾ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਆਂ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 1, 2. ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, **ਭਲਾ, ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਜੋਗਾ ਹੀ ਹੈ।** "ਕੋਈ ਆਦਮੀ" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ גֶּבֶר (*ਜੀਬਰ,* "ਤਕੜਾ ਆਦਮੀ") ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਜੌਨ ਐੱਨ. ਓਸਵਾਲਟ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸਧਾਰਣ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਿਵੇਂ *'ਆਡਮ, 'ਇਸ਼, 'ਏਨੋਸ਼* ਆਦਿ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਬਲ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਪੱਧਰ ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।"[4] ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੌਰਾਨ *ਜੀਬਰ* ਸ਼ਬਦ ਪੰਦਰਾਂ ਵਾਰ ਪਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਸਿਆਣਾ ਆਦਮੀ" (מַשְׂכִּיל, *ਮਸਕਿਲ)* ਕਿਰਿਆ שָׂכַל *(ਸਕਲ)* ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਸੂਝ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 1:3) ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਕਹਾਉਤਾਂ 19:14)। ਉਹ ਧਰਮੀ ਵੀ ਅਤੇ ਸਫਲ ਵੀ ਹੈ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।[5]

ਆਇਤ 3. ਤੇਰੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨੂੰ ਕੀ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਹੈ? ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਆਇਤ 2 ਵਿਚਲੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ "ਆਦਮੀ" ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਬਦ "ਤੇਰੇ" ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿਚ ਇਕ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤੋਂ ਆਈ! ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਲੇ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (4:3-6)। "ਖ਼ੁਸ਼ੀ" ਜਾਂ "ਅਨੰਦ" ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ חֵפֶץ *(ਚੇਪੇਟਸ)* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਚਿੰਤਾ, ਰੁਚੀ, ਨਫਾ," ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ "ਲਾਭ" ਹੈ।[6] ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ: "ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਪਰਸੰਨ ਹਨ ਓਹ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਕਰਨ, ਓਹ ਸਦਾ ਆਖਦੇ ਜਾਣ ਭਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦੀ ਸੁਖ ਤੋਂ ਪਰਸੰਨ ਹੈ" (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 35:27)।

ਯਾ ਤੇਰੀਆਂ ਪੂਰਨ ਚਾਲਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਨੂੰ ਕੀ [ਕੋਈ] **ਲਾਭ ਹੈ?** ਸ਼ਬਦ "ਲਾਭ" (בֶּצַע, *ਬੇਟਸਾ)* ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਮਾਈ," ਜਾਂ "(ਗੈਰ ਕਾਨੂਨੀ) ਮੁਨਾਫ਼ਾ।"[7] ਇਹ ਉਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ, "ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਊ ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟੀਏ ਅਰ ਉਹ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਲੁਕਾਈਏ?" (ਉਤਪਤ 37:26)। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਅਜਿਹਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗ ਸਕੇ।

ਆਇਤ 4. ਭਲਾ, ਤੇਰੇ ਡਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਝਿੜਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਦਾ ਹੈ? ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ "ਡਰਨ" (יִרְאָה, *ਯੀਰਹ)* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਡਰ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: "ਭਲਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਡਰ ਤੇਰਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?" (4:6)। ਆਪਣੇ ਦੂਸਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਤੇ "ਭੈ ਨੂੰ ਮਿਟਾ [ਦੇਣ] ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਧਿਆਨ ਹਟਾ ਲੈਣ ਦਾ" ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ (15:4)। ਰੌਬਰਟ ਐੱਲ.

ਐਲਡਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ,

> ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਝਿੜਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਬਸ ਇਹੋ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ [ਆਪਣੇ ਖੁਦ] ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਇਕਦਮ ਉਲਟ ਦਿੱਤੇ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ਼ਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨਿਜੀ ਲਾਭ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।[8]

"ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਨ" ਦਾ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਜਾਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ TEV)।

ਆਇਤ 5. ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਤੇ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ - ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਬੁਰਿਆਈ **ਵੱਡੀ** ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ **ਕੋਈ ਹੱਦ** ਜਾਂ "ਸੀਮਾ" ਨਹੀਂ ਸੀ। **ਬੁਰਿਆਈ** (רָעָה, *ਰਾਅਹ)* ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰੱਦਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। **ਬਦੀਆਂ** (עָוֹן ਤੋਂ, *ਅਵੋਨ)* ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ "ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਉਲੰਘਣਾ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਪਿਛਲੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"[9]

ਆਇਤਾਂ 6-9. ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕੀਤੇ ਸਨ:

1. **ਤੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਧਿਗਾਣੇ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖ ਲਈਆਂ ਹਨ।**
2. [ਤੈਂ] **ਨੰਗਿਆਂ ਦੇ ਭੀ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹ ਲਏ ਹਨ।**
3. **ਤੈਂ ਥੱਕੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪਿਲਾਇਆ।**
4. **ਤੈਂ ਭੁੱਖੇ ਥੋਂ ਰੋਟੀ ਰੋਕ ਰੱਖ।**
5. **ਤੈਂ ਵਿਧਵਾਂ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਮੋੜ ਘੱਲਿਆ।**
6. [ਤੈਂ] **ਯਤੀਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਂਹਾਂ ਭੰਨੀਆਂ।**

ਇਹ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਵਿਹਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ: "ਭਰਾਵਾਂ," "ਨੰਗਿਆਂ," "ਥੱਕੇ," "ਭੁੱਖੇ," "ਵਿਧਵਾਂ," ਅਤੇ "ਯਤੀਮਾਂ।" ਅੱਯੂਬ ਨੇ 31ਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਨੈਤਿਕ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਬੇਸਹਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਉਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਬੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਕੂਚ 22:21-27; ਬਿਵਸਥਾ ਸਾਰ 24:6, 10-15, 17-22; 26:12; 27:19; ਯਸਾਯਾਹ 1:17; 32:6; 58:7, 10; ਯਿਰਮਿਯਾਹ 7:6; ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 18:5-9; ਜ਼ਕਰਯਾਹ 7:10; ਮਲਾਕੀ 3:5)।

ਐਲਡਨ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ-ਧਨ-ਦੌਲਤ ਦੇ ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਬਦਚਲਣੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਹੰਕਾਰ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੇ ਉਪਯੋਗ ਜਾਂ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਪ ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ।"[10]

ਆਇਤਾਂ 10, 11. ਫਿਰ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ। **ਫੰਦੇ, ਅਚਾਣਚੱਕ ਭੈ, ਅਨ੍ਹੇਰੇ** ਅਤੇ **ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ**, ਅਲੌਕਿਕ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ। "ਫੰਦੇ" ਦਾ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਅਰਥ "ਪੰਛੀ-ਜਾਲ" ਹੈ (18:8-10 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵੇਖੋ)।

"ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ" (22:12-20)

**[12]ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਆਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ? ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੇਖ
ਕਿ ਓਹ ਕੇਡੇ ਉੱਤੇ ਹਨ! [13]ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਘੁੱਪ
ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਆਉਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? [14]ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਾਂ ਉਹ ਦਾ ਪੜਦਾ ਹਨ, ਭਈ
ਉਹ ਵੇਖ ਨਾ ਸੱਕੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਮੰਡਲ ਉੱਤੇ ਚੱਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। [15]ਭਲਾ, ਤੂੰ ਉਸੇ
ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਫੜ ਛੱਡੇਂਗਾ, ਜਿਹ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ ਚੱਲਦੇ ਸਨ? [16]ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ
ਵੇਲੇ ਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੀਉਂ ਦਰਿਆ ਨਾਲ ਰੁੜ੍ਹ ਗਈ, [17]ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ
ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਸਾਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋ! ਅਤੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਰੂ? [18]ਤਾਂ ਭੀ ਓਸ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੈਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ!
[19]ਧਰਮੀ ਵੇਖ ਕੇ ਖ਼ੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਉਹ ਦੀ ਹਾਸੀ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, - [20]ਸੱਚ ਮੁੱਚ
ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਮਿੱਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦ ਖੂੰਧ ਨੂੰ ਭੱਖ ਲੀਤਾ!**

ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਪ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਧਰਮੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਵੇਗਾ।

ਆਇਤ 12. ਕੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਉਚਿਆਈ ਵਿਚ ਨਹੀਂ? ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ **ਕੇਡੇ ਉੱਚੇ ਤਾਰਿਆਂ** ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੈ।

ਆਇਤ 13. ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਘੁੱਪ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਆਉਂ ਕਰ ਸੱਕਦਾ ਹੈ? ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਉਸ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 12 ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤੇ "ਵਿਹਾਰਕ ਨਾਸਤਿਕਤਾ" ਜਾਂ "ਆਧੁਨਿਕ ਧਰਮਵਾਦ" ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ।

ਆਇਤ 14. ਬੱਦਲਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਾਂ ਉਹ ਦਾ ਪੜਦਾ ਹਨ, ਭਈ ਉਹ ਵੇਖ ਨਾ ਸੱਕੇ। ਇਹ ਕਥਨ ਪਿਛਲੀ ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਲੋਕ ਇਸ ਅਧਾਰ

ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਪਰਵਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 15-20. ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਪੈਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ **ਬੁਰੇ ਆਦਮੀ** (ਆਂ) ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਗੀ ਆਪਣੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿਚ ਦਲੇਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। **ਜਿਹੜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਥੋਂ ਦੂਰ ਹੋ! ਅਤੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਰੂ?** ਹੜ੍ਹ ਅਤੇ **ਅੱਗ** ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ ਨੂਹ ਦੀ ਜਲ ਪਰਲੋ (ਉਤਪਤ 6-8) ਅਤੇ ਸਦੂਮ ਅਤੇ ਅਮੂਰਾਹ ਦੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ (ਉਤਪਤ 19:1-29)। **ਧਰਮੀ** ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ **ਵੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ** ਹਨ।

"ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੁ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਹੋ" (22:21-30)

21ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੁ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਰਹੁ, ਨੇਕੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਏਗੀ। 22ਹੁਣ ਉਹ
ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖ। 23ਜੇ ਤੂੰ
ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੱਲ ਮੁੜੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਬਦੀ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਥੋਂ ਦੂਰ
ਕਰੇਂ, - 24ਜੇ ਤੂੰ ਸੋਨਾ ਖੇਹ ਵਿੱਚ, ਸਗੋਂ ਓਫ਼ੀਰ ਦਾ ਸੋਨਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦੇਵੇਂ,
- 25ਜੋ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੇਰਾ ਸੋਨਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਅਣਮੁੱਲ ਚਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, 26ਤਦ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਰਬ
ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਨਾਲ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਚੁੱਕੇਂਗਾ। 27ਤੂੰ ਉਹ
ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣੂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੱਖਣਾਂ ਪੂਰੀਆਂ
ਕਰੇਂਗਾ। 28ਜਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤੇਰਾ ਮਨਸ਼ਾ ਹੋਏਗਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਏਗੀ,
ਅਤੇ ਚਾਨਣ ਤੇਰਿਆਂ ਰਾਹਾਂ ਉੱਤੇ ਚਮਕੇਗਾ। 29ਜਦ ਓਹ ਤੈਨੂੰ ਨੀਚਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗਾ
ਭਈ ਏਹ ਤਾਂ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਵੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ। 30ਜੋ ਬੇਦੋਸ਼ਾ
ਨਹੀਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਭੀ ਬਚਾਵੇਗਾ, ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਤੂੰ ਬਚਾਇਆ
ਜਾਵੇਂਗਾ।

ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਰੀ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸੀ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਭੈੜੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪਿਛਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਸਯੋਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧੁਨ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿਚ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਤਾਕੀਦ ਵਾਂਗ ਹੈ (5:17-27)।

ਆਇਤ 21. ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹੁ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਰਹੁ, ਨੇਕੀ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਏਗੀ। ਸ਼ਬਦ "ਮਿਲਿਆ ਰਹੁ" (סָכַן, *ਸਕਨ)* ਦਾ ਅਰਥ "ਵਰਤੋਂ ਯੋਗ" ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ "ਮਿਲਿਆ ਰਹਿਣਾ"[11] ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧੇਰੇ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਿਆ ਇਕ ਤੀਬਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੌਨ ਈ. ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ, "ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ

ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ [22:2],[12] ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"[13] ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਿਰੰਤਰ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਨ ਕਿ ਚੰਗੇ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਲਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬੁਰਾਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ - ਇਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਵ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ ਤੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਇਤ 22. ਹੁਣ ਉਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਆਂ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਰੱਖ। ਸ਼ਬਦ "ਸਿੱਖਿਆ" (תּוֹרָה, *ਟੋਰਾਹ)* ਸਿਰਫ ਇਸ ਇਕ ਵਾਰ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਕਸਰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮੂਸਾ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ "ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ।"[14] ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 4:12-21; 15:11)।

ਆਇਤਾਂ 23, 24. ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਾਲੇ ("ਜੇ ... ਤਾਂ") ਵਾਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਇਤ 23 ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। **ਜੇ ਤੂੰ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੱਲ ਮੁੜੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਂਗਾ।** ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ "ਮੁੜੇ" ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਪੂਰਵ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿਚ "ਬਣਿਆ ਰਹੇਂ।"

ਐਲਡਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "'ਬਣਿਆ ਰਹੇਂ' ਮੂਲ *(ਬਨਹ)* ਤੋਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਧਾਰਣ ਅਰਥ 'ਨਿਰਮਾਣ/ਪੁਨਰ ਨਿਰਮਾਣ' ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਆਖਿਰਕਾਰ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਸੱਤ ਹੋਰ *ਬਾਨਿਮ*, 'ਪੁੱਤ੍ਰ,' ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਹੋਰ *ਬਾਨੋਟ*, 'ਧੀਆਂ' ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪ ਚੋਣ ਹੈ (42:13)।"[15]

"ਮੁੜੇ" (שׁוּב, *ਸ਼ੁਬ)* "ਤੋਬਾ" ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹੋ ਹੈ! ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਆਇਤ 23 ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿਚਲੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ "ਅਧਰਮ" ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਦੂਜੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ "ਜੇ" ਭਾਗ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਆਇਤਾਂ 25 ਤੋਂ 30 ਵਿਚ "ਤਦ" ਭਾਗ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। **ਜੇ ਤੂੰ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਵੱਲ ਮੁੜੇਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਬਦੀ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਥੋਂ ਦੂਰ ਕਰੇਂ, - ਜੇ ਤੂੰ ਸੋਨਾ ਖੇਹ ਵਿਚ, ਸਗੋਂ ਓਫ਼ੀਰ ਦਾ ਸੋਨਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦੇਵੇਂ।** ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਧਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇ, "ਬਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ [ਕਰਨਾ]" (ਵੇਖੋ 11:14)। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। "ਸੋਨਾ ਖੇਹ ਵਿਚ" ਜਾਂ "ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂਲ ਸਥਾਨ ਤੇ ਮੋੜ ਦੇਣਾ - ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੋੜ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 19:8)।

"ਓਫ਼ੀਰ" ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸਥਾਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ "ਸੋਨੇ" ਦੇ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ (1 ਇਤਹਾਸ 29:4; ਅੱਯੂਬ 28:16; ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 45:9; ਯਸਾਯਾਹ 13:12)। ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਨੇ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖ਼ਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਕ ਜਲ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ (1 ਰਾਜਿਆਂ 9:26-28; 10:11, 12)। ਓਫ਼ੀਰ ਦੇ ਸਟੀਕ ਸਥਾਨ ਤੇ

ਬਹਿਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਖਣੀ ਅਰਬ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਇਤਾਂ 25-30. ਇਸ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਾਕ ਦੇ "ਤਦ" ਭਾਗ ਵਿਚ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਪੰਜਾਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜਣ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਣੀਆਂ ਸਨ।

1. **ਜੇ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਤੇਰਾ ਸੋਨਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਅਣਮੁੱਲ ਚਾਂਦੀ ਹੋਵੇ** (22:25)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਅੱਯੂਬ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਥਨ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਮੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੁੰਦਨ ਸੋਨਾ ਹੈ।" ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸੋਨੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (31:24, 28)।
2. **ਤੂੰ ਉਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣੂਗਾ** (22:27)। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਜੋਸ਼ ਭਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।
3. **ਜਿਸ ਗੱਲ ਲਈ ਤੇਰਾ ਮਨਸ਼ਾ ਹੋਏਗਾ, ਉਹ ਤੇਰੇ ਲਈ ਠਹਿਰਾਈ ਜਾਏਗੀ** (22:28)। ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹ ਦੇ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 37:4, 5)।
4. **ਜਦ** [ਓਹ][16] **ਤੈਨੂੰ ਨੀਚਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗਾ ਭਈ ਏਹ ਤਾਂ ਉੱਚਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੀਵੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਵੇਗਾ** (22:29)। ਅੱਯੂਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਸਕੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮੀ ਸੇਵਕ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਸਨ।
5. **ਜੋ ਬੇਦੋਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ... ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਾਲ ਤੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਂਗਾ** (22:30)। ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇਣਾ ਸੀ: "ਜਦੋਂ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ (42:7-10)।"[17]

ਇਹ ਸਲਾਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੈਧਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਰਟਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇਕ ਸੱਚੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਲਈ ਦੂਸਰੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਰਚਨਹਾਰੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਵੀ ਫਿਟਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"[18]

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਝੂਠਿਆਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣਾ (22:5-11)

ਅੱਯੂਬ 22 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ, ਜੋ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਪ ਕਰਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ। ਆਇਤ 5 ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਅਲੰਕਾਰਿਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਿਆ: "ਕੀ ਤੇਰੀ ਬੁਰਿਆਈ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਤੇਰੀਆਂ ਬਦੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ ਵੀ ਹੈ?" ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਲੂਕ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਉੱਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ: ਧਿਗਾਣੇ ਵਸਤੂਆਂ ਗਹਿਣੇ ਰੱਖਣ ਦਾ, ਨੰਗਿਆਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਲਾਹੁਣ ਦਾ, ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾ ਪਿਲਾਉਣ ਦਾ, ਭੁੱਖੇ ਤੋਂ ਰੋਟੀ ਰੋਕ ਲੈਣ ਦਾ, ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ, ਯਤੀਮਾਂ ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ (22:6-9)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਨੇ ਅੱਯੂਬ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅੱਯੂਬ ਫੰਦਿਆਂ, ਅਚਾਣਚੱਕ ਭੈ, ਅਨ੍ਹੇਰੇ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ (22:10, 11)। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਤੇ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਦੇ? ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਬਹੁਤ ਪਰੀਖਿਆ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੇ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਉੱਚੇ ਸਤਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਪਹਾੜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ,

> ਧੰਨ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਮਨੁੱਖ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਤਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਝੂਠ ਮੂਠ ਲਾਉਣਗੇ। ਅਨੰਦ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਫਲ ਸੁਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅਗਲਿਆਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤਾਇਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 5:11, 12)।

ਨਿਰੰਤਰ ਨੇਕੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰੋ। ਕੋਈ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ: "ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਸ਼ਰੀਕ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਕਰਾਂਗਾ।" ਪਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਝੂਠੇ ਹਨ ਬਜਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਚਾਲ ਨੇਕ ਰੱਖੋ ਭਈ ਜਿਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਰਿਆਰ ਜਾਣ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਓਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਹੜੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਓਸ ਦਿਨ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਦਰਿਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ" (1 ਪਤਰਸ 2:12)।

ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ, ਹਿਸਾਬ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖੋ। ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਅਧਿਆਇ 31 ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਸਥਾਰ ਨੇ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਗਲਤ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸਲ ਵਿਚ, ਉਹ ਹਰੇਕ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਭਾਵ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਆਪਣੇ ਗੁਲਾਮਾਂ, ਵਿਧਵਾਂ, ਯਤੀਮਾਂ, ਗਰੀਬਾਂ, ਪਰਦੇਸੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਕਾਮਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਸਾਥੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਈਮਾਨਦਾਰੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ, ਦਯਾ, ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ! ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ, ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸੂਲਪੁਣੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਉਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਆਪਣੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀ ਨਿਆਈਂ ਦੇ ਹੱਥੀਂ ਸੌਂਪ ਦਿਓ। ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ - ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 31:6 ਵਿਚ, ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ, "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਤੁਲਾ ਉੱਤੇ ਤੋਲੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮੇਰੀ ਖਰਿਆਈ ਨੂੰ ਜਾਣੇ।" ਧਰਤੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖੀਏ (ਮੱਤੀ 10:28)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਵਿਹਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਕਦਮ ਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਮਸੀਹ "ਗਾਲੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਗਾਲੀ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਖ ਪਾ ਕੇ ਦਬਕਾ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪਦਾ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਜਥਾਰਥ ਨਿਆਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ" (1 ਪਤਰਸ 2:23)।

ਸਿੱਟਾ। ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਜਿਵੇਂ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਸਾਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਬੋਲੇ ਗਏ ਦੁਖ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਕ ਧਰਮੀ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੀਏ। ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ, ਹਿਸਾਬ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਸੈੱਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਤੇ ਵੱਡਾ ਦਾਗ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਝੂਠੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਕੁਝ "ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ" (22:21-30)

ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਮੁੱਖ ਸਮੱਸਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਕਾਰਣ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਹਾਲੀ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਲਈ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਨੇ 22:21-30 ਵਿਚ ਜੋ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਉਹ ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ "ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ" ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਅੱਯੂਬ ਦੀਆਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਅੱਜ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿਣਾ (22:21)। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਾਹਨ ਚਾਲਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਟ੍ਰੈਫਿਕ ਸੰਕੇਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਵੱਲ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੋਰਨਾਂ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਸਤਾ ਫੜਣ; ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਾਹਨ ਇਕ ਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਇ ਇਕ ਬਲਣਸ਼ੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਟੈਂਕ ਹੋਵੇ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਉਹ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਬਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਰਹਿਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਮੱਰਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, "ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਲਈ ਰਚੇ ਗਏ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਭਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹੀਏ" (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 2:10)।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹਿਦਾਇਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ (22:22)। ਇਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਣਾ ਕਈ ਵਾਰ ਇਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੇਸ਼ਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਇਹ ਯੋਗਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਦਾਇਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਜੋ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜੋ ਦਿਨ ਵਿਚ ਸੁਫਨੇ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਸਾਇਨਮੈਂਟ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਇਕ ਸਿੱਖਿਅਕ ਨੇ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, "ਜਿਹ ਦੇ ਸੁਣਨ ਦੇ ਕੰਨ ਹੋਣ ਸੋ ਸੁਣੇ" (ਮੱਤੀ 11:15; 13:9, 43)। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰੀਏ। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਬਚਨ ਉੱਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੋ।" (ਯਾਕੂਬ 1:22)।

ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਅਧਾਰਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ (22:23, 24)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅੱਯੂਬ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੁਝ ਧਨ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੋਨਾ ਉਸ ਦੇ ਸਹੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਮੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਅੱਯੂਬ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। (ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਲੀਫ਼ਜ਼ ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਬੇਈਮਾਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਗਲਤ ਸੀ।) ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵੇਖਣੀ, ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ?

ਸਿੱਟਾ। ਆਪਣੇ ਜੀਵਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਨਾ ਵੱਡੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਆਦਰ ਦਾ ਸਥਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (22:25, 26), ਅਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ (22:27)। ਸਧਾਰਣ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲਦਿਆਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (22:28)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜਵੰਦ ਹਨ (22:29, 30)। ਡੀ. ਸਟੀਵਰਟ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

[1]1780 ਵਿਚ, ਬੀ. ਕੈਨੀਕੋਟ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸੋਫਰ ਦੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਅੱਯੂਬ 27:13-23 ਵਿਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਰ. ਕੇ. ਹੈਰੀਸਨ, *ਇੰਟਰੋਡਕਸ਼ਨ ਟੂ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1969) ਦਾ ਸਫ਼ਾ 1033 ਵੇਖੋ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਸੋਫਰ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਸਫ਼ੇ 205-07 ਤੇ *ਵਾਧੂ ਅਧਿਐਨ: ਦ ਪਰਾਬਲਮ ਆਫ਼ ਦਿ "ਅਨਫਿਨਿਸ਼ਡ" ਥਰਡ ਸਾਈਕਲ ਆਫ਼ ਸਪੀਚਸ* ਵੇਖੋ। [2]ਐਚ. ਐਚ ਰਾਉਲੀ, *ਅੱਯੂਬ*, ਦੀ ਸੈਂਚੁਰੀ ਬਾਈਬਲ, ਨਿਊ ਸੀਰੀਜ਼ (ਗ੍ਰੀਨ-ਵੁੱਡ, ਸਾਊਥ ਕੈਰੋਲਾਈਨਾ: ਦ ਐਟਿਕ ਪ੍ਰੈੱਸ, ਇੰਕ, 1970), 192. [3]ਰੌਬਰਟ ਐਲ. ਐਲਡਨ *ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਅਮੈਰੀਕਨ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਐੱਨ.ਪੀ.: ਬਰੋਡਮੈਨ ਅਤੇ ਹੋਲਮੈਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1993), 229. [4]ਜੌਨ ਐਲ. ਓਸਵਾਲਟ, "גֶּבֶר, *ਗਬਰ*," *ਥੀਓਲੋਜੀਕਲ ਵਰਡਬੁਕ ਆਫ਼ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ, ਆਰ. ਲਾਇਰਡ ਹੈਰਿਸ, ਗਲੀਸਨ ਐਲ. ਆਰਚਰ, ਜੂਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਬਰੂਸ ਕੇ. ਵਾਲਟਕੀ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1980), 1:148-49. [5]ਜੌਨ ਈ, ਹਾਰਟਲੀ, *ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਅੱਯੂਬ*, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ੀਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1988), 325. [6]ਵਿਲੀਅਮ ਡੀ. ਰੀਬਰਨ *ਏ ਹੈਂਡਬੁਕ ਆਨ ਦ ਬੁਕ ਆਫ਼ ਅੱਯੂਬ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਯੂਨਾਈਟਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1992), 411. [7]ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਬਰਾਊਨ, ਐਸ. ਆਰ. ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਚਾਰਲਸ ਏ. ਬਰਿੱਗਸ, *ਏ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ* (ਆਕਸਫੋਰਡ: ਕਲੈਰਨਡਨ ਪ੍ਰੈਸ, 1968), 130; ਅਤੇ ਲੁਡਵਿਗ ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, *ਦ ਹਿਬਰਿਊ ਐਂਡ ਅਰਾਮਿਕ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ਼ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਅਧਿਐਨ ਸੰਸਕਰਣ, ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨ, ਐਮ. ਈ. ਜੇ. ਰਿਚਰਡਸਨ (ਬੋਸਟਨ: ਬਰਿੱਲ, 2001), 1:148. [8]ਐਲਡਨ, 231. [9]ਕਾਰਲ ਚੁਲਟਜ਼, "הָוָה, *ਆਵਾ*," *ਥੀਓਲੋਜੀਕਲ ਵਰਡਬੁਕ ਆਫ਼ ਦਿ ਓਲਡ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, ਸੰਪਾ, ਆਰ. ਲਾਇਰਡ ਹੈਰੀਸਨ, ਗਲੀਸਨ ਐਲ. ਆਰਚਰ, ਜੂਨੀਅਰ, ਅਤੇ ਬਰੂਸ ਕੇ. ਵਾਲਟਕੀ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਮੂਡੀ ਪ੍ਰੈਸ, 1980), 2:651. [10]ਐਲਡਨ, 231.

[11]ਕੋਹਲਰ ਅਤੇ ਬਾਉਮਗਾਰਟਨਰ, 1:755. [12]ਕਿਰਿਆ *ਸਕਨ* ਘੱਟ ਤੀਬਰ ਰੂਪ ਵਿਚ 22:2 ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਓ" ਅਤੇ "ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੋ" ਹੈ। [13]ਹਾਰਟਲੀ, 332. [14]ਉਸੇ ਸਥਾਨ ਤੇ, 333. [15]ਐਲਡਨ, 237. [16]ਅੱਯੂਬ ਦੇ ਨੀਚਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ NASB ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ "ਓਹ" ਦੀ ਬਜਾਇ "ਤੁਸੀਂ" ਹੈ (ਵੇਖੋ ASV; NKJV)। ਕੁਝ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਵਿਚ "ਓਹ" ਜਾਂ "ਮਨੁੱਖ" ਨੀਚਾ ਹੋ ਰਹੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ (KJV; NIV)। ਆਇਤ 29 ਵਿਚਲੀਆਂ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈਆਂ। [17]ਐਲਡਨ, 239. [18]ਹਾਰਟਲੀ, 335.